

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 10 lutego 2016 r.

Poz. 557

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.17.2016 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 4 lutego 2016 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015r., poz. 1515 z późn. zm.) oraz art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015r., poz. 199 z późn. zm.) i przepisów rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999r., Nr 43, poz. 430 z późn. zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Rady Gminy Łańcut nr XIV/107/15 z dnia 30 grudnia 2016r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 3/2013 terenu położonego w Głuchowie.

Uzasadnienie

W dniu 30 grudnia 2016r. Rada Gminy Łańcut podjęła uchwałę nr XIV/107/15 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 3/2013 terenu położonego w Głuchowie.

W wyniku analizy przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że ustalenia dotyczące szerokości w liniach rozgraniczających dla drogi publicznej dojazdowej, oznaczonej symbolem KD3, zamieszczone w § 5 ust 8 pkt 2 tiret trzeci są niespójne z rysunkiem planu, gdyż droga ta na fragmentach, w części wschodniej, przylegającej do drogi oznaczonej symbolem KD1, posiada szerokość wynoszącą 9m. Powyższe ustalenia naruszają w sposób istotny przepis § 7 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 1999 r. Nr 43 poz. 430 z późn. zm.), określający szerokość ulic w liniach rozgraniczających, która w przypadku ulicy klasy D, nie powinna być mniejsza niż 10 m.

W dalszej kolejności stwierdzono, że zapisy przedmiotowej uchwały zawarte w § 5 ust 3, dotyczące terenu usług sportu i rekreacji, nie spełniają wymogów art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz 199 z późn. zm.), ponieważ w ramach przedmiotowego terenu ustalona została lokalizacja obiektów towarzyszących takich jak szatnia czy trybuna dla widzów, natomiast nie określono zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, co stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto w przedmiotowej uchwale stwierdzono nieistotne naruszenia zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z aktualnym brzemieniem art. 114 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013r. poz. 1232 z późn. zm.), którego zmiana nastąpiła z dniem 12 listopada 2015r. przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie ustala się dopuszczalnych norm hałasu. Natomiast (w ustaleniach planu i przeznaczeniu terenu) uwzględnia się wskazane w ustawie tereny faktycznie zagospodarowane, dla których określono w przepisach prawa maksymalny poziom hałasu. Nieprawidłowe są więc ustalenia wprowadzone w § 5 ust. 1 pkt 16, § 5 ust. 2 pkt 13, § 5 ust. 3 pkt 6 i 7 uchwały Rady Gminy Łańcut nr XIV/107/15, w których ustalono obowiązek utrzymania określonych w przepisach odrębnych dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jak dla terenów przeznaczonych

odpowiednio pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, zabudowę mieszkaniowo-usługową, zabudowę mieszkaniową jednorodzinną oraz tereny rekreacyjno-wypoczynkowe. Zauważyć przy tym należy, iż w ustaleniach § 5 ust. 3 pkt 6 i 7 uchwały dla terenu usług sportu i rekreacji oznaczonego symbolem US1 przyjęto różne dopuszczalne poziomy hałasu. Ponadto w uchwalonym planie nie określono również wszystkich niezbędnych linii zabudowy, nie wiadomo więc według jakich zasad będzie lokalizowana zabudowa. Przykładowo na rysunku planu wrysowano linie zabudowy do linii rozgraniczających tereny MN z terenami Zn i U oraz tereny U z terenami US i MN, co sugeruje możliwość zabudowy bezpośrednio przy granicy terenów, niemniej jednak z ustaleń planu dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej nie wynika takie ustalenie. Nie ustalono też linii zabudowy dla terenu usług sportu i rekreacji oznaczonego symbolem US1, dla którego ustalono lokalizację obiektów – szatni. Brak jest również spójności pomiędzy zapisami § 5 ust. 5 pkt 1, § 3 pkt 5 oraz oznaczeniami planu zamieszczonymi na rysunku planu stanowiącym załącznik Nr 1 do uchwały, w zakresie ustalonego przeznaczenia terenów oznaczonych symbolami „Zn”.

Na marginesie zauważyć należy, że ustalony zakaz zabudowy dla terenu oznaczonego symbolem R1, przeznaczonego pod użytki rolne, jest zbędny, gdyż wynika ona wprost z ustalonego przeznaczenia terenu.

W związku z powyższym, stwierdzić należy, że podjęta przez Radę Gminy Łańcut uchwała nr XIV/107/15 z dnia 30 grudnia 2016r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 3/2013 terenu położonego w Głuchowie narusza w sposób istotny zasady sporządzania planu, wobec powyższego ma zastosowanie przepis art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego, a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul Kraszewskiego 4 A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

WOJEWODA PODKARPACKI

Ewa Leniart